

πῆ. ἢ ἔχει ἢ φρονίς ὅτι τῆ ἐλευσὶ τῆς ἑσ-
 φῆς, ἀδησείας τὸ παράπαν· ὅτι πᾶν τὸ τρε-
 φόμυρον χεῖζει ἐν τῆ οἰκείᾳ ἑσφῆ ἴσο ποιο-
 τήτων πινῶν, θερμότητος φημι, καὶ ψυχρότη-
 τος· καὶ διὰ τῆτο δέεται ἑσφῆς ὑγρας ὁμοίως
 καὶ ξηρῆς· ἢ δὲ θερμότης καὶ ἢ ψυχρότης, δι-
 ερίσκειται ἐν βερέμασι ξηρῆς καὶ ὑγροῦς. ἢ δε-
 μία δὲ τῶ τοιούτων φύσεων, χωρίζεται τῆς
 συμμετόχου αὐτῆς. διὰ τῆτο γὰρ καὶ παρῶτος
 ἐγγύς το ἑσφῆ τῆς τρέφοντι σιωχῆς, ἕως κῆ
 εἰς αὐτῶν πῶν ἄρῶν τῆς φθορῆς· καὶ ὁφεί-
 λουσι χεῖδαι ταῦτα τὸ ζῶον καὶ τὸ φυτὸν
 τοιαύτη, ὅποῖον ὅτι· ἐκότερον αὐτῶν.

Κεφάλαιον β.

ΔΙερευνησώμεθα αὐτῶ καὶ τῆτο, ὁ παρηγή-
 σατο ἐν τῆς ἡμετέρας λόγου, ὡς ὅτι
 δυνάμεις φυτῶ καὶ κινήσεως αὐτῶ, καὶ ψυχῆς
 ἰδίως, καὶ εἰ π ἀγαυέται ἀπ' αὐτῶ τῶ φυτῶ,
 ὅσον εἰς πινῶν. Ἀναξάγορας γὰρ εἶπε ταῦτα
 ἔχειν καὶ πινῶν· καὶ πῶς· εἰσὶν διέρισκομεν
 πολλὰ ζῶα μὴ ἔχοντα πινῶν· καὶ πάλιν δι-
 ερίσκομεν ἀκριβῶς, ὅτι τὰ φυτὰ οὐτὲ ὑπνώτ-
 τουσιν, οὐτὲ γρηγοροῦσι. τὸ γὰρ γρηγορεῖν οὐδὲν
 ὄν, εἰ μὴ ὁπὸ διαθέσεως τῆς ἀδησείας· τὸ
 δὲ ὑπνώπειν οὐδὲν, εἰ μὴ ἀδύνατα αὐτῶ· κῆ
 οὐχ διέρισκεται π τοιούτων ἐν παρῶματι, δε-
 δομένο μὲν πάσης ὥρας κῆ διοίκησιν μίαν,
 ἐν τῆ οἰκείᾳ δὲ φύσει μὴ ἀδυνατοῦν. τὸ γὰρ
 ζῶον ὅτε τρέφει, τότε συμβαίνει ἀναβαίνειν
 ἀναδυμᾶσιν ὁπὸ τῆς τροφῆς πρὸς τὴ κεφα-
 λῶν αὐτῶ, καὶ ὑπνώπειν ἐντεῦθεν πᾶσι τῶς· κῆ
 ὅταν καταναλωθῆ ἢ ἀναδυμᾶσις ἢ ἀναβά-
 σιντα πρὸς τῶν κεφαλῶν, τότε γρηγορεῖ. ἐν
 ποσι δὲ τῶ ζῶων ὄντιν αὐτῆ ἢ ἀναδυμᾶσις
 πολλῆ, καὶ πῶς ὀλίγον ὑπνώουσιν. ὁ δὲ νυ-
 στα γῆμος· ὄντι σιωχῆ τῆς κινήσεως ἢ ἢ σιω-
 χῆ πάλιν ἡρεμία παρῶματος μινουαῖου. ὁ δὲ
 μέγιστος κῆ κυριῶς ὄντι ζηπιτέον ἐν ταῦτη τῆ
 ὄπτησῆμα, τῆτο ὄντι, ὅσο εἶπεν ὁ Ἐμπειδοκλῆς,
 ἡ γῆ εἰ διέρισκεται ἐν τῶς φυτῶς γῆμος θη-
 λῶ καὶ γῆμος ἀρῶν, καὶ εἰ ἔστιν εἶδος κερρα-
 μῶν ἐν τοῦτων τῶν δύο γῆμων. λέγουμεν τοί-
 νῶ, ὅτι τὸ ἀρῶν, ὅτε γῆ α, εἰς ἄλλο γῆμα,
 καὶ εἰσὶν ἄμφω κερρατωαῖα ἀπ' ἄλλῶ ἡλων.
 ἐπὶ γῆμου διέρισκεται ἐν τοῖς φυτῶς, ὅτι ἔχει
 τὰ φυτὰ γῆμος ἀρῶν καὶ θηλῶ, καὶ πᾶσι τῶς τὸ
 μὲν ἀρῶν ὄντι πρᾶχυ πτερον καὶ σκληρ πτερον, καὶ μέλλον φερίων, τὸ δὲ θηλῶ ἀδυνεστερον, καὶ
 κερραφόρον πλέον, πάλιν ὁφείλομεν ζηπεῖν· πότερον διέρισκονται ταῦτα τὰ δύο γῆμ

A Neque cum attractione cibi, sensus villo modo iunctus sit, necesse est. Nam quæ a-
 luntur vniuersa, duabus alimenti quali-
 tatibus solum habent opus, caliditate, fri-
 giditateque, & proinde alimento humido
 indigent, ac sicco. At caliditas, frigiditas-
 que in cibis reperiuntur siccis, ac humi-
 dis. Et neutra ex hisce naturis à pari suo
 seiungitur. Idcirco enim primò alimen-
 tum continuum alenti est factum, vsque
 B ad ipsam corruptionis horam, debentque
 eo vti anima, ac planta tali, quale est ipso-
 rum vtrunque.

CAPVT II.

Per scrutem istaque istud quoque, quod in oratione nostra præcessit, de
 plantæ appetitu, & de eius motu, animæ
 que propria, & si quid ab ea in spiritum
 resoluatur. Anaxagoras enim, illas spiritum
 habere affirmavit, & quoniam modo
 C Siquidem inuenimus animalia non pauca
 spiritum non habentia. Præterea, exactè
 deprehendimus, neque dormire plan-
 tas, neque vigilare. Vigilia enim non a-
 liunde, quam ex effectu sensus est: som-
 nus autem, eiusdem est debilitas: nec in-
 uenitur aliquid horum in rebus hisce,
 quæ dum horis omnibus iuxta dispositio-
 nem eandem aluntur, in natura tamen
 sua nihil sentiant. Et dum alitur animal,
 D ascendit vapor ab alimento ad caput, in-
 dèque profus dormire ipsum contingit.
 Vbi verò absumptus fuerit, qui ad cere-
 brum ascenderit, vapor, redit vigilia.
 Porro in quibusdam animalibus vapor
 hic multus, quæ tamen parum dormiunt,
 vt in camelo contingit, & ceruo, & con-
 similibus, præ cerebri scilicet siccitate, &
 meatuum angustia. Et somnus, motus sta-
 tio est: hæc autem, rei motæ est quies,
 E Quod autem maxime, propriissimèque in
 hac scientia inquirendum est, id Empe-
 docles dixit, an scilicet in plantis sexus
 fœmininus masculinûsque reperiantur,
 aut an species ex hisce duobus sexibus
 commista. Dicimus itaque quòd mascu-
 lus cum gignit, in aliud gignit: fœmina
 verò, cum gignit, gignit ab alio, suntu-
 que ambo separati à se inuicem. Cum ita-
 que in plantis reperiat quòd vnaquæ-
 que species masculinum genus habeat, &
 fœmellum, & omnino quòd masculinum
 est, asperius est ac durius, rigidiusque: fœ-
 mellum, debilius, & fœcundius: quærendû
 rursus est, inueniaturn hæc duo genera